



ת"פ 54703/08/17 - מדינת ישראל נגד ח' ח'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54703-08-17 מדינת ישראל נ' ח'(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל
ע"י עוה"ד נועם אלימלך

נגד
ח' ח' (עציר)
באמצעות היועדות חזותית ממקום מעצרו
בכלא "רמון" ע"י עוה"ד איתי בר עוז

ג ז ר ד ין

כתב האישום

1. כתב האישום כולל בתוכו חלק כללי ושני אישומים. בחלק הכללי נאמר שנכון למועד הגשת כתב האישום, הנאשם היה נשוי למתלוננת (להלן: **המתלוננת**) במשך 18 שנים ולהם שלושה ילדים משותפים, בת ילידת שנת 2000 (להלן: **פלונית**) וכן שני בנים, אחד יליד שנת 2003 (להלן: **פלוני 1**) והאחר יליד שנת 2006 (להלן: **פלוני 2**). במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם, המתלוננת ושלושת ילדיהם המשותפים התגוררו תחת קורת גג אחת בדירה שמצויה בתחומי העיר ----- (להלן: **הדירה**).
2. באישום הראשון, יוחסו לנאשם ביצוען של העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין ותקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
3. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 1.7.17 בשעה 16:10 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לדירה ושאל איפה פלוני 1, ופלונית השיבה לו שהוא נמצא אצל דודו בשם ס', אחיו של הנאשם (להלן: **ס'**). באותן הנסיבות, הנאשם כעס על כך והחל לקלל את המתלוננת באומרו: "**את זונה, את מקלקלת את הילדים**" ושבר שולחן בתוך הדירה וכן חפצי זכוכית שהיו תלויים על קיר הדירה תוך שהוא מאיים על המתלוננת באומרו לה שיוציא אותה מהבית וייקח לה את הילדים והוסיף, "**תגידי למשטרה שיתנו לך אוכל וידאגו לך**". בהמשך לאותן הנסיבות, המתלוננת ברחו מחוץ לבית וחייגה למשטרה באמצעות טלפון נייד שהיה ברשותה. הנאשם רץ לכיוונה ותקף אותה בכך שמשך מידה את הטלפון הנייד וזרק אותו על הרצפה.



הנאשם עזב את המקום והמתלוננת עלתה חזרה לדירה והתקשרה מטלפון נייד אחר השייך לפלוגית והזעיקה ניידת למקום.

4. השוטרים אשר הגיעו לדירה הבחינו בשולחן שבור, כיסא פלסטיק שבור ושברי זכוכית על הרצפה. השוטר בן ציון אלישקוב שהגיע לדירה, התקשר לטלפון הנייד של פלוגית וביקש לשוחח עם הנאשם ואז הנאשם איים עליו בכך שאמר לו מי שינסה לקחת לו את הילדים, ישחט אותו וגם קילל את המתלוננת.

5. באישום השני, יוחסו לנאשם ביצוען של העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין וכן היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

6. על פי עובדות האישום השני, בתאריך 30.6.17 בשעה 14:00, או בסמוך לכך, ישבו הנאשם, המתלוננת ושלושת ילדיהם בדירה ואכלו יחד ארוחת צהריים. בין המתלוננת לבין פלוגי 1 החל ויכוח ואז הנאשם החל לצעוק על פלוגי 1 עד אשר נכנס לחדרו כשהוא בוכה. בנוסף, החל הנאשם לצעוק על המתלוננת, לקח צלחות מהמטבח וזרק אותן על הרצפה והשולחן, וכן שבר את הצלחות וגם בקבוקי זכוכית על קירות הבית והילדים החלו לבכות.

7. המתלוננת נכנסה לאחד החדרים בדירה ועשתה עצמה מתקשרת למשטרה ובעקבות כך הנאשם יצא מהדירה. בהמשך, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, התקשר הנאשם לפלוגי 1 ושאל אותו מה המתלוננת עשתה עם המשטרה ופלוגי 1 הפעיל את הרמקול בטלפון הנייד והנאשם נשמע מקלל את המתלוננת ומאיים עליה באומרו "צאי מהבית לפני שאני אוציא אותך".

8. פלוגית התקשרה לנאשם ואמרה לו שהמתלוננת לא הזמינה משטרה ולכן הנאשם חזר לדירה וביקש מפלוגי 2 ומפלוגי 1 שירדו לעזור לו עם הציוד שלו והחל לקלל את המתלוננת בפניהם. פלוגי 1 ופלוגי 2 יצאו מהדירה ופלוגי 1 התקשר לנאשם ואמר לו שיעזוב את הדירה או שהם יעזבו.

9. בתגובה, הנאשם עלה לדירה והלם בחוזקה על דלת הדירה. פלוגית פתחה לו את הדלת והוא החל לצעוק "איפה הילדים?" ושהוא דורש אותם מיד. משלא מצא את פלוגי 1 ופלוגי 2 בדירה, הוא יצא לחפש אחריהם וזאת כאשר הם מתחבאים בגג הבניין בשל חששם מהנאשם.

10. בהמשך לאותן הנסיבות, התקשר הנאשם לפלוגית ושאל אותה איפה פלוגי 1 ופלוגי 2, ומשהשיבה שאיננה יודעת כי הם ברחו, הוא איים עליה באומרו לה "אם לא תגידי לי איפה הם, אני אגיע ואשרוף את כל הבית". ועוד הוסיף שאם יתפוס אותם ירביץ להם ויהרוג אותם. המתלוננת הביאה את פלוגי 1 ופלוגי 2 לביתו של ס' וזאת כדי שהנאשם לא ימצא אותם וגם הזעיקה משטרה למקום.



11. הנאשם כפר בשני האישומים ולאחר שמיעת הראיות, ניתנה הכרעת הדין ובה הורשע בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. כמו כן, באישום הראשון, הנאשם הורשע גם בעבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין שבו מוגדרת העבירה של תקיפת סתם (ראו פסקה 98 להכרעת הדין).

טענות הצדדים לעונש

12. המאשימה הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם, אשר ריצה מספר עונשי מאסר בפועל בעבר. כמו כן, המאשימה טענה בתמצית שהעונש הראוי בנסיבות העניין הוא 30 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלה במצטבר של מאסר מותנה של 6 חודשים שתלוי ועומד כנגד הנאשם.

13. לעומת זאת, ההגנה טענה שיש להאריך את המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם, ולחילופין להפעילו בחופף לכל עונש מאסר שיושת עליו. כמו כן, ההגנה טענה שהעבירות מושא כתב האישום הן ברף הנמוך של עבירות האלימות. בנוסף, אשתו של הנאשם, שהיא המתלוננת, הייתה נוכחת בדיון שבו נשמעו הטיעונים לעונש ועתרה להקלה בעונשו של הנאשם.

14. יש לציין שהנאשם נמצא כיום במעצר עד תום ההליכים בתיק אחר שמתנהל בבית המשפט המחוזי במחוז מרכז.

מתחם העונש ההולם

15. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של אלימות במשפחה, אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 226/17 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.3.17). תיק זה נדון בפני בבית המשפט השלום ברמלה. כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם מנה שמונה אישומים. לאחר שמיעת הראיות הוא הורשע בארבעה מהם. אפרט את האישומים שבהם הורשע. באישום הראשון, הוא סטר לאשתו ומשך בשערה. באישום השלישי, שפך עליה כוס יין וסטר לה. באישום החמישי, הוא היכה את אשתו בראשה באמצעות כיסא וגרם לה לחתך שהצריך סגירתו עם סיכה. באישום השביעי, חבט בה באגרופו וגרם לה לסימן שחור בעין, איים עליה ודקר אותה באמצעות מספריים. בבית המשפט השלום נקבע שמדובר ב-"אירוע אחד" ושמיתחם העונש ההולם נע בין **9 ועד 24 חודשים**. על הנאשם הושטו **12 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.5.15). המבקש הורשע בשלושה



אישומים בביצוע של העבירות הבאות: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על פי עובדות כתב האישום, במקרים שונים תקף המבקש את בת זוגו בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה. באירוע נוסף הפשיל את מכנסיה של המתלוננת והיכה ביסבנה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 7513/12 מרעי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.10.12). המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. על פי עובדות כתב האישום, המבקש הטיח את אשתו על מיטתם, התיישב עם בטנה ולפת את צווארה בידיו. לאחר מכן היכה המבקש את המתלוננת באמצעות מקל מטאטא ברגליה, בידה ובגבה, עד שמקל המטאטא נשבר מעוצמת המכות והמתלוננת הוטחה ארצה. בשלב זה, המשיך המבקש במעשיו, נשך את המתלוננת בגבה, חבט את ראשה בפינת מיטתם ולפת את צווארה בשנית בעודה שרועה על רצפת החדר. בשלב מסוים, הצטרפו למעשי התקיפה כמה מבני משפחתו של המבקש. כתוצאה מהמעשים האמורים נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בידה, ברגליה, בגבה ובראשה. בית משפט השלום השית עליו 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, תוך התייחסות לעובדה שהמתלוננת היתה מעוניינת להמשיך להתגורר עימו ושרות המבחן המליץ שלא להטיל עליו מאסר בפועל. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחוזי. הערעור התקבל והושתו על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. ע"פ 4245/13 ג'רבאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.8.13). המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות על ידי בית המשפט המחוזי בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום, המערער דרש מאשתו כי תפסיק לצעוק על הילדים ואז נטל מקל הליכה מעץ והחל להכות אותה בחוזקה בכל חלקי גופה. כתוצאה מכך נגרמו לאשתו שבר בקרסול, נפיחות ושטף דם בשוק ובכתף. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ועד 3 שנות מאסר. לחומרא, למערער היה עבר פלילי שכלל שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות ולקולא, סבל מנכות ובני הזוג חזרו להתגורר יחדיו. בית משפט המחוזי השית עליו 14 חודשי מאסר בפועל וערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

16. יש לראות בשני האישומים כ-"אירוע אחד" לעניין קביעת מתחם העונש ההולם, וזאת בשל הזיקה ההדוקה ביניהם. בשני האישומים מדובר בדפוס התנהגות דומה שבו הנאשם מנסה להטיל מורא על בני ביתו בדרך של אלימות כלפי רכוש, איומים ואלימות פיזית. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות והאירועים המתוארים בכתב האישום נע בין 9 ועד 22 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס כספי.



העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

17. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם ואשר כולל תשע הרשעות קודמות (ת/22), כאשר שמונה מהן בעבירות אלימות. הנאשם גם ריצה בעבר מספר עונשי מאסר בפועל וחלקן אף לתקופות משמעותיות.
18. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2017 בבית משפט השלום ברמלה בגין תקיפת סתם של קטין חסר ישע על ידי אחראי. באותו עניין, הנאשם תקף את בנו בתוך כותלי בית הספר כחלק ממה שנתפס בעיניו של הנאשם כ"אקט חינוכי" שבא בתגובה לבעיית משמעת של בנו בבית הספר. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי של שישה חודשים, שהוא חב הפעלה במקרה שבפני. חשוב לציין גם שהאירועים מושא כתב האישום שבפני כיום, התרחשו חודשים ספורים לאחר שהושת עליו המאסר על תנאי בתיק הקודם האמור.
19. מן הראוי לציין שקיימות מספר נסיבות לחומרה שמחייבות הפעלת המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם וזאת במצטבר ולא בחופף: עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות אלימות; קיומו של מאסר על תנאי שניתן בנושא דומה והוא אלימות במשפחה ועוד פרק זמן קצר עובר לאירועים מושא כתב האישום, דבר אשר מלמד שאותו מאסר על תנאי לא הרתיעו מלהמשיך לבצע עבירות אלימות כלפי משפחתו; וכן התמשכות ההליכים בתיק כאשר הנאשם מטעה את בית המשפט שהמתלוננת ופלונית נמצאות בחו"ל ולכן לא יתייצבו בבית משפט לשם שמיעת עדותן וזאת בידעו שהן נמצאות בארץ ואף יש לו קשר רציף עמן, תוך שהוא מוסיף בהתרסה שהמאשימה גם לא תאתרן (ראו פסקאות 14 עד 16 להכרעת הדין).
20. משקבעתי שהנסיבות האמורות לחומרה מחייבות הפעלת המאסר על תנאי ועוד במצטבר לכל עונש מאסר אחר שיושת עליו, פשיטא, שאין מקום להורות על הארכת המאסר על תנאי, כפי שביקשה ההגנה.
21. למען השלמת התמונה, יש לציין שגם בשלב הטיעונים לעונש הנאשם איננו מקבל אחריות על מעשיו וממשיך להכחיש את העבירות שבהן הורשע בהכרעת הדין ומבחינתו "כל מה שהיה פה זאת לא אמת", כלשונו (פרוט' מיום 19.10.21 עמ' 102 ש' 4).
22. לקולא לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים: השלכות המאסר בפועל על בני ביתו של הנאשם; עתירתה של אשתו (המתלוננת) להקלה בעונשו וזאת לאור המשך קשר הנישואים בינה לבינו ורצונה להבטיח את לכידות התא המשפחתי.
23. לאור העובדה שהנאשם מצוי במעצר בתיק אחר, לא מצאתי מקום להשית עליו קנס. כמו כן, לאור



העובדה שהתא המשפחתי המורכב מאשתו וילדיו ממשיך להתקיים, ולמעשה, מדובר ביחידה כלכלית אחת, לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם לשלם פיצוי לאשתו או למי מילדיו.

24. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מפעיל את המאסר המותנה של שישה חודשים שהושת על הנאשם ביום 12.3.2017 במסגרת ת"פ 21748-11-15 של בית משפט השלום ברמלה (ת/23), וזאת במצטבר לעונש המאסר שהושת לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ב, 02 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.